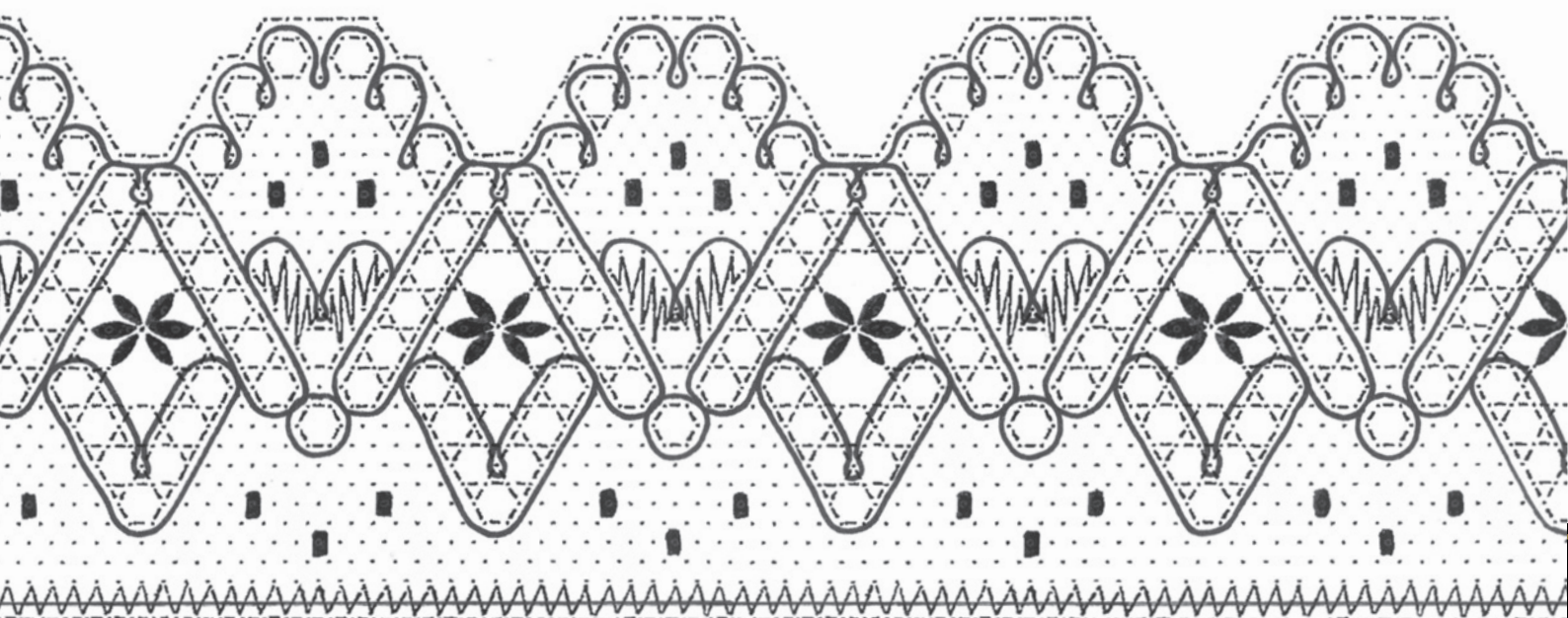

Základní krajka

Krajka je paličkována dle autorského podvinku. Pokud vím, nemá žádný historický předobraz. Zároveň si zde ukážeme, jak lze jeden a ten samý motiv paličkovat několika způsoby.

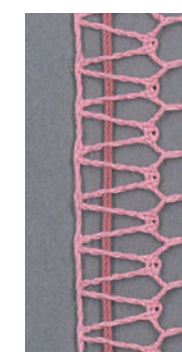
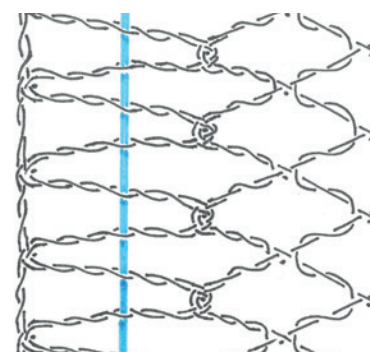
RG

Okraj

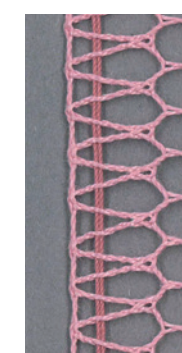
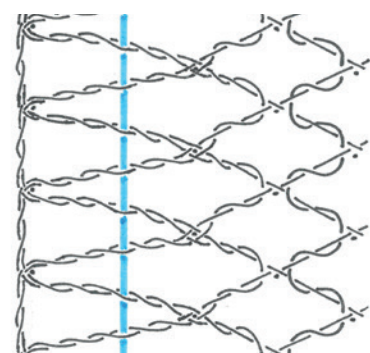
V podvinku není přesně uvedeno, jak se má okraj paličkovat, proto je možné si vybrat jakoukoliv z uvedených technik.

„Vnější“ okraj lze paličkovat s okrajem na očka, okrajem za dva páry i za použití obtáčeného plátna.

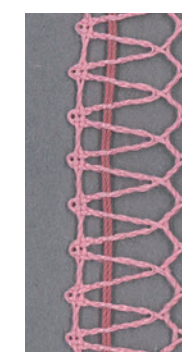
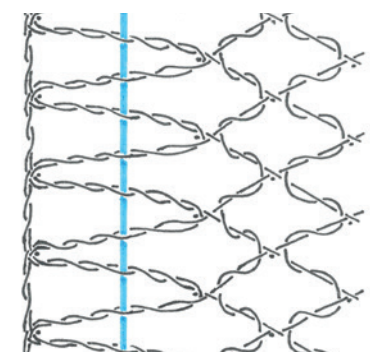
„Vnitřní“ část okraje může být provedena podobně jako okraj na očka, z boku podepřeným křížením ve vláčkové půdici nebo rozpíchnutým plátnem.

Vnější okraj za dva páry, vnitřní okraj na očka. Pro okraj na očka je potřeba mít dostatek místa. Také není vhodný, pokud jsou ve vzoru prvky až ke spodnímu okraji. Narušuje to vzor.

Vnější okraj obtáčeným plátnem, vnitřní okraj rozpíchnuté plátno. Tento způsob je na pohled asi nejčistší a nejméně zasahuje do vzoru.

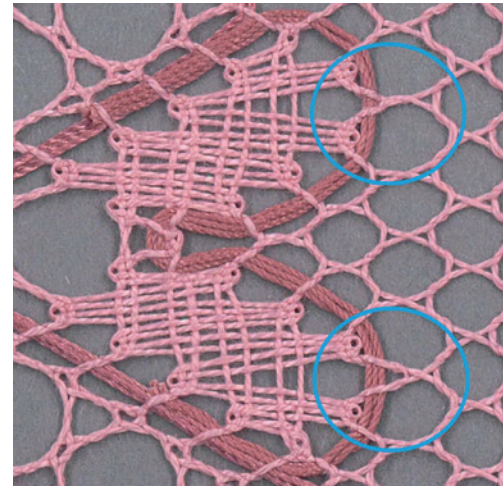
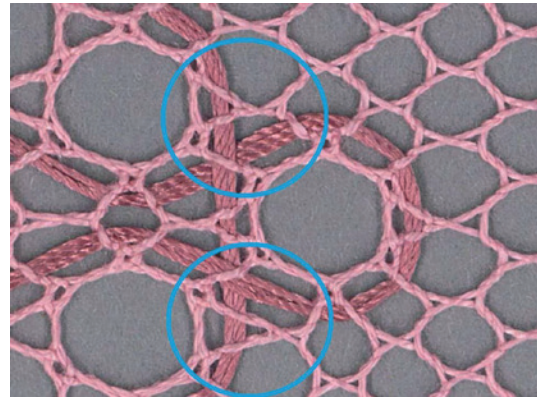

Vnější okraj na očka, vnitřní okraj z boku podepřené křížení ve vláčkové půdici. Pro lepší pevnost je vhodné vodivý pár v plátně kroutit vícekrát, než je tomu u jiných typů okrajů. Celkem by počet kroucení měl odpovídat lichému číslu, aby se zachovala jedna nit, která bude procházet diagonálně půdici.

Poznámka

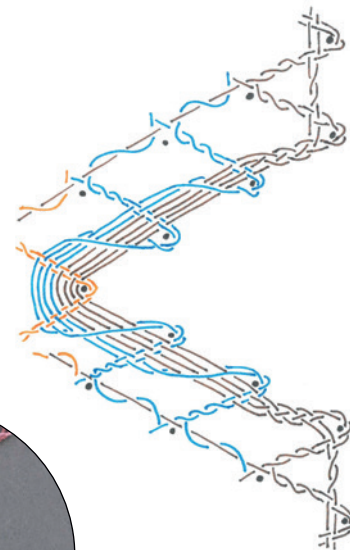
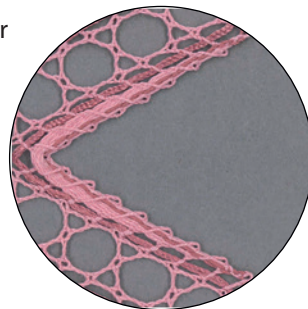
Vnější okraj na obrázku znázorňujícím průchod nití je nakreslen technikou za dva páry. Což neodpovídá okraji na fotografiích, kde se technika vnějšího okraje mění.

Z boku podepřené křížení ve vláčkové půdici lze použít i mimo okraj. Často se používá z ryze estetických důvodů vedle obtahovačky, která zvýrazňuje určitý tvar. Při klasickém podpíchnutí křížení se nitě více natlačí na obtahovačku a mají tendence její tvar deformovat. Při píchnutí špendlíku z boku k tomu nedochází.

Zub

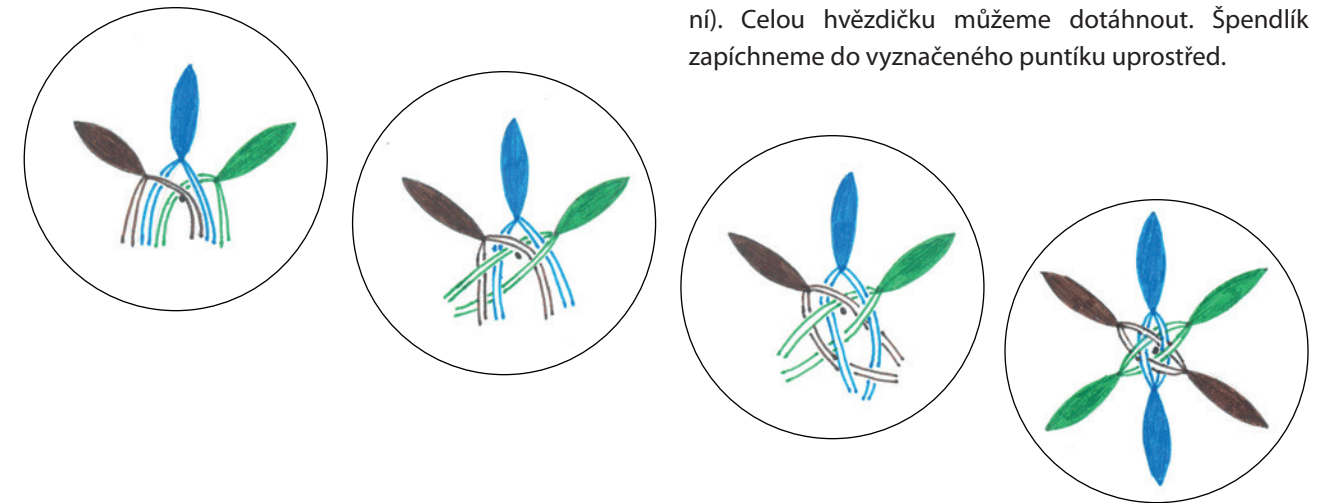
Tento způsob paličkování zubu je jedním z mnoha. Mně se osvědčil. Je pevný a hezky vypadá. S prvními dvěma páry upaličkovujeme řetízek (hnědé), dalšími páry (modré) propaličkovujeme plátnem páry sebrané do zubu, zapíchneme špendlík, 2x zkroutíme a párem obejmeme všechny sebrané páry (jedna nit nad a druhá pod páry). Tento pár přibereme k ostatním. Postup opakujeme, dokud se nedostaneme do vrcholu zubu. Posledním párem (oranžový) propaličkovujeme páry plátnem, zapíchneme špendlík, jednou zkroutíme a plátnem se vracíme zpět. Pár odložíme pro další práci. Nyní budeme páry ze zubu ubírat. Vezmeme vždy pár nejvíce vlevo (modrý), tím obejmeme páry v zubu, po zapíchnutí špendlíku a 2x zkroutení se plátnem vracíme zpět do práce. Z posledních dvou párů (hnědé) upaličkovujeme řetízek a na konci očko.

Hvězdička z šesti párů

Paličkuje se jako klasická hvězdička ze tří párů, pouze jsou místo jedné nitě dvě.

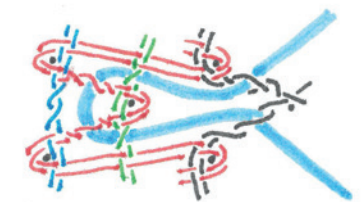
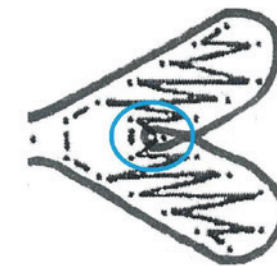
Páry si rozložíme tak, jak je uvedené na prvním obrázku. Poté zeleným „párem“ dokončíme plátno skrze modrý a hnědý pár. Modrým „párem“ upaličkovujeme polohod s hnědým „párem“ (zkroutit oba páry a zkrřížit prostřední). Celou hvězdičku můžeme dotáhnout. Špendlík zapíchneme do vyznačeného puntíku uprostřed.

Srdíčko

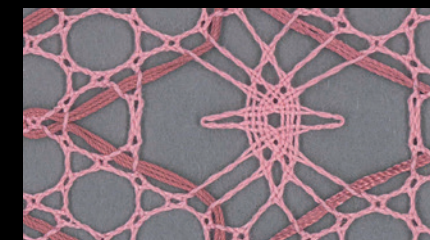
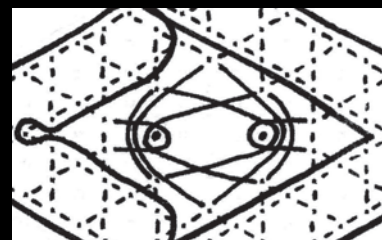
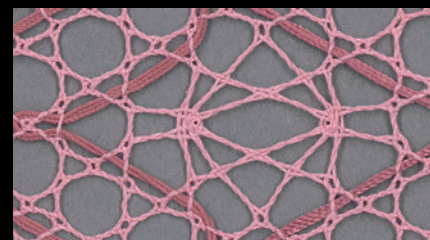
Srdíčko je celé paličkové plátnem a obkroužené obtahovačkou. Před obtahovačkou se krotí 1x, za obtahovačkou 2x. Pouze ve středu srdíčka je vhodné u kroucení trochu upustit od zaběhlých pravidel a více využívat cit. Zabrání se tak deformaci nití.

Zelený svislý pár krotíme pouze jednou, když skrze něj projdeme obtahovačkou. Červený, vodivý pár krotíme kolem obtahovačky klasicky (1x před, 2x za obtahovačkou).

Tip

Pokud máte výhrady k paličkování lístkoviny, je možné v místech kytiček z lístkoviny paličkovat některou z variant pavoučka.

Pecička

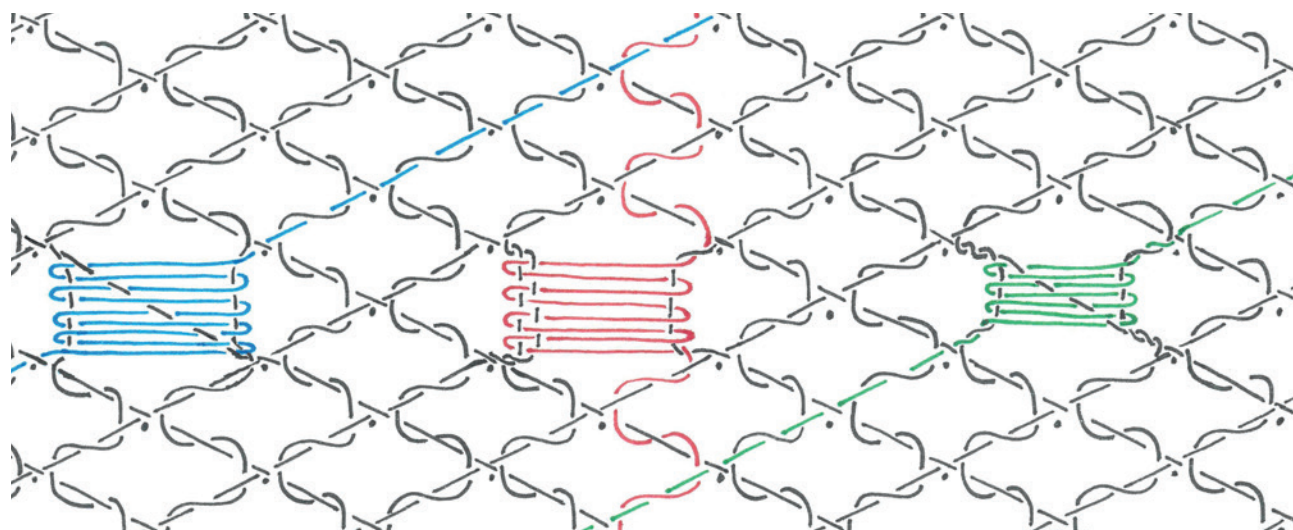
Za roky, co se vláčkové krajce věnuji, jsem narazila na tři možnosti, jak paličkovat pecičku. Mezi sebou se liší převážně v počtu kroucení před samotným vyplétáním pecičky. Uvádím všechny tři. Sami uvidíte, který způsob vám bude nejlépe vyhovovat.

Modrá – Před vyplétáním se krotí pouze jednou. Ze všech uvedených způsobů je asi nejnáročnější na udržení tvaru. Nit, která pecičku vyplétá, přichází jako diagonální nit a po dokončení pecičky jako diagonální nit pokračuje dále. Dáváme proto pozor na utahování této diagonály. Z druhého páru jedna z nití prochází křížem skrze pecičku. Tato nit také tvoří diagonálu skrze půdici před a po pecičce.

Červená – Před vyplétáním se krotí 2x. Díky tomu není vyplétací nit stahována při utahování diagonálních nití. Na udržení tvaru se mi zdá tento způsob nejsnazší.

Zelená – Před vyplétáním se krotí 3x. Na tento způsob je potřeba dostatečná rozteč mezi puntíky v podvinku. Stejně jako v případě „modré“ pecičky vyplétací nit přichází a odchází z pecičky jako diagonální nit, ale díky většímu množství kroucení drží lépe tvar.

V praxi najdou využití všechny tři způsoby. U rovné krajky se mi nejvíce osvědčil druhý z uvedených způsobů. Ale například u kruhových deček je možné použití všech tří způsobů najednou. Ve vnitřním okraji jsou rozteče puntíků malé, hustě u sebe, zde je vhodné krotit před pecičkou pouze jednou, aby se nitě lépe srovnaly. Naopak u vnějšího okraje, kde jsou mezery veliké, je vhodné krotit třikrát, aby nebylo třeba dělat pecičky zbytečně široké a díky většímu počtu kroucení lépe držely tvar.

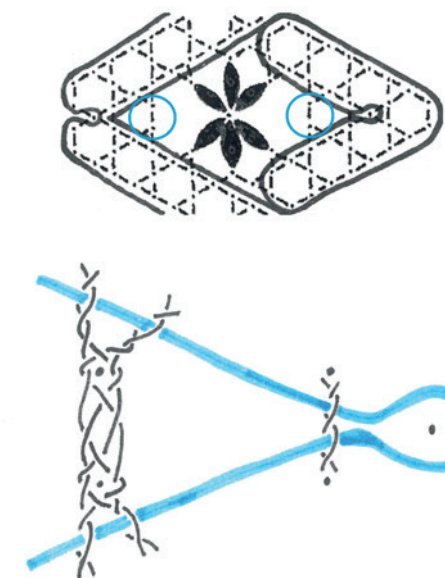
Tip

Namísto peciček je možné vložit do krajky korálek. Korálek navlékneme na háček, do kterého zaklesneme jeden z párů původně určených pro paličkování pecičky, korálek přetáhneme z háčku na nitě a vzniklým očkem provlékneme druhý pár nití. Můžeme dotáhnout a paličkovat dále. Je-li potřeba, korálek zafixujeme podepřením špendlíků.

Vráňátka vedle kytičky z lístkoviny

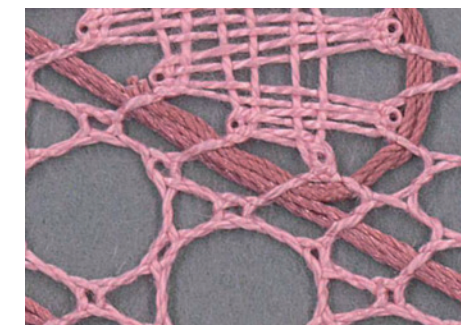
Aby vznikl volný prostor kolem kytičky, je zapotřebí projít jednou stranou vráňátka (hrachovinky) dvěma páry najednou.

Toto provedeme upaličkováním obtáčeného plátna (dvakrát krouceného dle užívané terminologie), píchnutím špendlíku do jeho středu. Následuje jedno kroucení obou párů a opět obtáčené rozpíchnuté plátno.

Práce s obtahovačkou

Pro dodržení vzoru krajky je nutné obtahovačku často stříhat, tedy ji opětovně začínat a zakončovat. V místech, kde se obtahovačky střetávají, se nitě k sobě přikládají. To platí i pro začínání a zakončení obtahovačky. Nitě nezakončujeme uzlíkem, přiložíme je k sobě a zapalujeme je.

Poznámka

Dostupná literatura (česká a slovenská) často uvádí tuto půdici pod různými názvy – hrachovinka, růžová půdice, hrášková půdice... V knihách paní Malátové je půdice uváděna pod jménem růžová půdice. Sama jsem se s půdici setkala poprvé jako s hrachovinkou, proto tento název užívám i zde.